

ved de forskjellige Retter paa samme Maade som det nuværende begrænsede Antal. Men jeg troer, at det er vel ubestemt og paa den anden Side for omfattende, naar det Hele saa at sige er lagt i Justitsministeriets Haand, naar det Tilfælde menes at indtræde, at Antallet af de af Kongen beskaffede Sagførere bliver utilstrækkeligt til de nævnte Sagers Førelse. Dette er vistnok et meget ubestemt Begreb, og ved Siden deraf kan der maaskee ogsaa behøves en anden Bestemmelse, thi det er vistnok utvivlsomt, at det ikke kan formenes nogen offentlig Advocat ved de Retter, hvor han er berettiget til at procedere, at overtage en Defension, dersom han vil optræde som Defensor. Flere Detailler ønsker jeg ikke at fremdrage ved denne 1ste Behandling.

Tesens: Medens det forekommer mig meget naturligt, at Staten sørger for, at der hos dem, som skulle udføre de offentlige Sager, findes særlig betryggende Qualificationer, forekommer det mig paa den anden Side, at der med Hensyn til Udførelsen af private Sager ikke fra Statens Side behøver at sættes saa strenge Betingelser, saaledes at Publicum kan have en friere Raadighed over, hvem det vil betroe sine Formuesanliggender. Det forekommer mig, at selv om man af Hensyn til den nuværende Sagførerstand vil sørge for, at Tilgangen, som det blev yttret af den sidste ærede Taler, ikke pludselig blev altfor stærk, behøvede man dog ikke med Hensyn til Udførelsen af private Sager at trække saa strenge Grændser for Udvælsen af Sagførervirksomheden, som her i Loven er fastsat, og navnlig forekommer det mig, at man paa ingen Maade derved vil afhjælpe den Mangel, som der er ved den nuværende Tilstand, og som navnlig skrives sig fra Bestemmelsen i Lovens 1—9—14, hvorefter Enhver kan lade sine Sager udføre ved sin Tjener, Børge eller Frænde. Saalænge denne Bestemmelse staaer ved Magt, saalænge den uhindret bruges saa godt som uden nogen Begrænsning, saalænge som det er muligt, at Enhver ved at opgive, at en Person staaer i Tjenesteforhold til ham, kan lade ham gaae i Rette for sig, saalænge er der virkeligen en saa stor Frihed i Udvælsen af Sagførervirksomheden,

at den maaskee netop paa dette Punkt burde begrænses stærkere, end steet er ved dette Lovforslag, medens den paa andre Punkter forekommer mig ikke at trænge til den Begrænsning, som her er foreslaaet. Det er saaledes navnlig med Hensyn til de Characterbestemmelser, som ere foreslaaede for de forskjellige Sagførerstillinge, at det forekommer mig at være billigt, om man var noget mindre streng i sine Fordringer. Det forekommer mig, at Examenscharacteren ikke bør have en saadan Indflydelse, som der her er givet den, at det navnlig ikke just fremgaaer af Examenscharacteren, om en Mand har Talent til denne Virksomhed eller ikke; det maa afgjøres efter mange andre Hensyn end efter Characteren. Ligeledes forekommer det mig, at saalænge man har en dansk-juridisk Examen, saalænge man altsaa har en Examen, som antages at kunne godtgjøre Dygtighed til at forstaae og kjende Loven, saalænge kunde man ogsaa give dem, der have taget denne Examen, Afgang til ved først at tjene i de forskjellige underordnede — om jeg maa bruge dette Udtryk — Sagførerstillinge at komme op til de høieste Sagførerstillinge, naar der hos dem viste sig Talent og Dygtighed. Det kan dog ikke nægtes, at der blandt de danske Jurister, som man kalder dem, findes meget dygtige Folk, at der blandt dem findes Mænd, som have en saa god Dømmekraft, en saa god Evne til at forstaae Loven og udføre de practiske Forretninger, der blive dem betroede, at jeg troer, at man, naar de igvrigt havde Talent, ikke vilde savne den Egenstabs hos dem, at have den fuldstændige juridiske Examen. Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser, men skal kun udtale det Ønske, at man vilde give en noget friere Afgang til Sagførervirksomhed ved alle Retter, end den, der her er givet, og at man paa den anden Side vilde tage under Overveelse, om man ikke ved samme Leilighed kunde forebygge de Misbrug, der foregaae derved, at Personer gaae i Rette, som for Rettens Verdigheds Skyld absolut helst burde vises bort derfra; men dertil hører, at man gjør en Forandring i Lovens 1—9—14.

Udsig: Jeg tilstaaer, at den Forandring, som nuværende Lovudkast gaaer ud paa at